



Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník V./2013

Číslo 15

FRANCÚZSKE ZEMIAKY A CHLIEB

Viete pripraviť francúzske zemiaky? Ja nie. Ale chutia mi veľmi. Jedol som už viaceré druhy, no najtypickejšie, aspoň podľa mňa, sú tie so zemiakmi, vajíčkami, klobáskou a k tomu uhorky. Ináč, neviem, či ste sa zamýšľali nad tým, že prečo sa volajú francúzske zemiaky? Lebo si myslím, že s Francúzskom nemajú nič spoločné. Zemiaky pochádzajú z Ameriky, vajíčka neviem odkiaľ, ale z Francúzska isto ako prvej krajiny nie, klobása je skôr slovenská špecialita ako francúzska a uhorky sú medzinárodné európske. Nevidím žiadny špeciálny dôvod na to, aby sa volali francúzske. Jedine to, žeby prvýkrát boli urobené vo Francúzsku. Ale nezdá sa mi to už len kvôli francúzskemu štýlu stravovania. Napriek tomu ich všetci poznáme pod týmto názvom - francúzske. Ale viete, čo je na tom najkrajšie? To, že nás to vôbec netrápi, ako sa volajú, lebo dôležité je, že nám chutia. Sme zameraní na podstatu, ktorou je chuť, nie na čiastkové veci ako je názov, či krajina pôvodu. A ešte majú jednu výhodu: napriek tomu, že sú urobené z

viacerých zložiek, ak sa to zmieša na lyžičke či vidličke, chutí to výborne.

Viete piecť chlieb? Ja trochu áno. A chutí mi ešte viac. Dokonca, a to je fenomén chleba, môžeme ho jesť každý deň a nikdy sa nám nepreje. Narozdiel od francúzskych zemiakov a iných jedál. O chlebe sa priamo hovorí ako o Božom dare a tým pádom aj o úcte k nemu. Stále mám pred očami situáciu zo školy, kde som sa otočil od písania textu na tabuľu k žiakom a zachytil som, ako cez triedu letí do koša chlieb s niečím zabalený v sáčku. V tom momente som myslel, že toho žiaka zlyňujem. Ovládol som sa, ale pochopil som, že dnes sme s tou úctou k chlebu a potravinám niekde inde - horšie.

Možno sa trochu čudujete, o čom to píšem v úvodníku. Musím sa priznať, že pri príležitosti 4. pôstnej nedele, ktorá je nedeľou radosti kvôli vedomiu Ježišovho zmŕtvychvstania, som zvolil možno nadľahčenú tému. Napriek všetkému však v sebe skrýva odkaz: skúmajme, či nám náš duchovný život "chutí". A ak nie, hľadajme jednotlivé prísady dovedty, kým nebude. Oplatí sa to kvôli nám samým.

(Marek Kunder)



Putovanie púšťou
súčasného sveta

MODLITBA

Úloha roztržitosti pri modlitbe

Na rozdiel od rozšírenej mienky je „roztržitosť“ pri modlitbe veľmi užitočná pre duchovný pokrok.

„Keď ti pri modlitbe prídu na um myšlienky, ktoré ťa znepokojujú, nenamáhaj sa hľadať iné, aby si sa od nich oslobodil. Ale použi svoje slzy ako ostrý meč na potretie neviditeľných nepriateľov, ktorí na teba číhajú.“ (Apofthegma, 150)

Roztržitosť sú myšlienky. Poučujú nás o stave nášho srdca. Modlitba sa takto stáva privilegovaným miestom, kde začína poznanie o stave nášho srdca. Lebo modlitba je odleskom nášho vzťahu k Bohu v priebehu dňa. Prečo nám vyvstáva tisícero myšlienok vo chvíli modlitby? Pretože už boli prítomné v nás uprostred našich denných zamestnaní.

Prirovnajme dušu k veľmi jemnému a veľmi ľahkému pierku. Ak nie je ničím navlhčené, vznáša sa akoby prirodzene do výšky jednoduchým ľahkým závanom vzduchu, pretože je pohyblivé. A naopak, ak je poliate alebo namočené, oťažie. Potom mu jeho prirodzená ľahkosť nielen neslúži, aby vyletelo do vzduchu, ale tiaž vody, ktorou nasiaklo, ho siahne k zemi. Tak je to aj s

našou dušou. Ak ju nezaťažuje žiadna nerosť, žiadna pozemská starosť, neruší ju žiadna zlá vášeň, vynesie ju najľahší vánok duchovného vnuknutia k nebu, ako by ju povznášala jej prirodzená čistota. Keď opustí pozemské záujmy, bude unášaná k neviditeľným Božím dobrodeniam. Ak chceme, aby naša modlitba stúpala k nebesiam a ešte nad nebesia, starostlivo si očistíme dušu od všetkých nerostí, oslobodíme ju od blata vášní, aby znovu nadobudla svoju prirodzenú ľahkosť.

Prirovnajme si ju teraz so špongiou. Keď špongiu uzavrieme do pohára, nemôže šíriť vôňu parfému, ktorým je nasiaknutá. Tak je to aj s naším srdcom, ktoré dusí húština vášní. Nemôže rozlievať vôňu Božieho tajomstva, ani nedovolí, aby sme si uvedomovali svoj dôverný vzťah k Bohu.

„Tak ako nemôžeme vidieť svoju tvár v kalnej vode, tak nemôže naša duša nazerať na Boha v modlitbe, ak nie je najprv očistená od všetkých márných myšlienok, ktoré ju naplňajú mračnom.“ (Apofthegma, 153)

Roztržitosť je veľmi užitočná. Upozorňuje nás bez akejkolvek ilúzie, čím sa obvykle zamestnáva naše srdce. Ale ako docieľiť to, aby bolo naše podvedomie bolo pozorné na Boha? Aby v ňom prebývalo Božie tajomstvo? Ako ho očistiť? Pretože musíme uznať, že roztržitosťou vychádza vo chvíli modlitby najavo starosť o vlastné „já“. S touto premenou najhlbšieho dna mali otcovia púšte skúsenosť. Prebádali jej cestu a predali toto tajomstvo budúcim generáciám.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Ancilla, M.: Ve škole otcu pouštie s. 52-53

KLENOT PRE KONKLÁVE

Sixtínska kaplnka je z umeleckého, historického a náboženského hľadiska jednou z najdôležitejších súčastí Vatikánskych palácov. Dnes je súčasťou Vatikánskych múzeí.

Bola postavená v rokoch 1475-1483 na želanie pápeža Sixta IV. Kaplnka má jeden obdĺžnikový priestor s dĺžkou 40,93 m, šírkou 13,41 m a výškou 20,70 m. Dvanásť malieb na pravej strane predstavuje Výjavy zo života Ježiša Krista. Na ľavej strane sa nachádzajú výjavy z Mojžišovho života.

Roku 1508 pápež Július II poveril mladého Michelangela, aby vyzdobil strop kaplnky (predtým tam bola zobrazená obloha), čo Michelangelo vykonal v rokoch 1509-1512. Neskôr Michelangela poverili aj maľbou čelnej steny, ktorú Buonarrotti realizoval v rokoch 1534/35-41, kedy na čelnú stenu namaľoval výjav Posledný súd, na ktorom je giganticky zväčšená postava Ježiša karhajúceho ľudí.

Kaplnka sa používa aj v súčasnosti na niektoré pápežské obrady a hlavne pri voľbe nového pápeža na takzvané konkláve.

SPOMÍNAME

„ Aj keď už nie si medzi nami v našich srdciach žiješ stále s nami.“

Dňa **14.03.2013** si pripomíname **5. výročie** odchodu do večnosti nášho drahého otca, dedka, brata a uja **Jozefa Gavalu** z Čemerného. Venujte mu spolu s nami tichú spomienku s modlitbou.

S úctou a láskou spomínajú: synovia Jozef a Pavol, dcéra Mária, sestry Mária a Anna s rodinami.



DODATOČNÉ OZNAMY

Brigády v novom kostole - chcem poprosiť o brigádnickú pomoc v novom kostole o týždeň od pondelka **18.3.**, a to z dôvodu čistenia celého kostola od prachu a inej nečistoty po kladení dlažby a iných prácach. Chceme poprosiť veriacich tak mužov ako aj ženy z týchto ulíc: Slanská, Opálová, Veterná a Makovická, ktoré má na starosti p. Juraj Fenik; Železničná, Ružová, Puškinova a Kukučínova ul., ktoré má na starosti p. Ján Jenčo; Čemernianska a Kpt. Nálepku, ktoré má na starosti p. Júlia Kôlešová. Tým vlastne dokončíme celé kolo, ktoré bolo prerušené ešte v minulom roku pred Vianocami. Prosím vás, doneste si vlastné čistiace náradie, t.j. metly, vedrá, handry a pod. Čistiace prostriedky tu budú pripravené.

Upratovanie na fare - takisto o týždeň v pondelok **18.3.** bude upratovanie aj na fare také väčšie pred Veľkou nocou. Opäť za tých istých podmienok aj prinesením si čistiaceho náradia.

Medžugorie

Sestra Elvíra

Medzi najvýraznejšie Božie znamenia, ktoré môžu početní pútnici v Medžugorí vidieť, patrí spoločenstvo narkomanov Cenacolo. Spoločenstvo vzniklo v roku 1983 a v Medžugorí je od roku 1985. Jeho zakladateľkou je talianska rehoľná sestra Elvíra Petrozziová.

Sestra Elvíra sa narodila v početnej rodine, ktorá počas 2. svetovej vojny imigrovala z juhu Talianska na sever. Jej otec bol závislý na alkohole. Mama, zdravotná sestra, preto musela veľa pracovať, aby zabezpečila každodenný chlieb pre deti. Následkom toho sa Elvíra naučila mnohým obeť a odriekaniu. Mala na starosti svojich mladších bratov. Jej otec bol veľmi prísny a ona ako dieťa ho musela poslúchať, často musela večer vstať z postele a trasúca od strachu aj zimy utekať nočnými ulicami, aby kúpila balíček cigariet pre otca. Do pätnástich rokov chodila bosá. Táto neveselá minulosť z nej vykresala ženu slobodnú od akýchkoľvek strachov, od lenivosti, od zablokovania z utrpenia. Ako sama hovorí, poslúžilo to na to, aby dozrievala vo vnútornej slobode, v schopnosti zabudnúť na seba, nehľadiť na zimu, strach, ospalosť či bolesť.

Príbeh jej povolania začal, keď mala devätnásť rokov. Pocítila, že musí opustiť svoju mamu, otca, bratov a vzdať sa svojich osobných plánov a úplne sa zasvätiť Pánovi. Vtedy povedala Bohu navždy svoje „áno“. Po tridsiatich rokoch života v reholi spoznala, že Boh chce od nej niečo viac. Pochopila, že sa má začať venovať mladým narkomanom, ktorí sa túľajú po uliciach. Musela dlho presvedčať predstavených o svojom pláne, ktorý považovala za Boží

plán. V malom talianskom mestečku Saluzzo našla starú a opustenú vilu. Po dlhých rokoch čakania, predstavení súhlasili s otvorením tohto domu. Bola to vlastne ruina a nie dom. Ale sestra Elvíra sa nevzdávala. Veľmi rýchlo sa tento dom naplnil mladými chlapcami z ulice, ktorí ho svojpomocne opravili. Každý robil, čo vedel.

Nezostalo iba pri jednom dome, do roku 2010 bolo otvorených 35 domov na celom svete - Taliansko, Francúzsko, Chorvátsko, Bosna a Hercegovina, Írsko, Brazília, Rakúsko, Dominikánska republika, USA, Mexiko, Poľsko a aj Slovensko. Všetkých členov spoločenstva je približne tisíc. Priamo v Medžugorí sú otvorené dva domy - dom pre chlapcov s názvom "Pole života" a dom pre dievčatá s názvom "Pole radosti".

Sestra Elvíra hovorí: „Nikdy som neplánovala, nekalkulovala alebo nerozhodovala, čo sa bude robiť. Iba som načúvala Božiemu plánu. Nikdy som si nepomyslela, že otvorím mnoho domov, v tak rozdielnych štátoch. Ja ako prvá som prekvapená z toho ako Pán pôsobí a prajem si iba jednu vec: vytrvať v dôvere v Neho. Chcem ho nasledovať tam, kam ma jeho ruka povedie, v istote, že Mária bude so mnou.“

Domy pre narkomanov, ktoré sestra Elvíra založila, sa nazývajú Cenacolo, čo v preklade znamená Večeradlo. Za jednoduchým názvom sa skrývajú zložité životné príbehy. Je to šanca pre závislých mladých ľudí oslobodiť sa a nájsť zmysel života. Život sa tu nenavracia prostredníctvom psychoanalýzy alebo liekov, nie! Jediným prostriedkom je viera v Ježiša Krista, ktorý žije a aj dnes uzdravuje, ale o tom už viac nabadúce. (Jana Jenčová)

Zdroj: www.cenacolo.sk

Bez výhovoriek

V nedeľu sa objavil na bráne kostola tento oznam:

Prosíme všetkých, aby na budúcu nedeľu prišli do kostola. Zorganizovali sme „špeciálnu nedeľu bez výhovoriek“. V sakristii sme rozložili postele pre všetkých, ktorí vravievajú: „Nedeľa je jediný deň v týždni, keď si môžem pospať.“ Pre tých, ktorým sa zdalo, že lavice sú príliš nepohodlné, sme zariadili špeciálnu časť s mäkkými kreslami. Tým, ktorí majú oči príliš unavené z večerného pozerania televízie, ponúkame očné kvapky. Všetkým, ktorí hovorievajú: „V kostole by mi mohol spadnúť na hlavu strop,“ darujeme vystužené oceľové prilby. Mäkké prikrývky poskytneme tým, ktorí vravievajú, že v kostole býva priveľmi chladno, a ventilátory zasa tým, ktorým je v kostoloch priveľmi teplo. Pre tých, ktorí si chcú rozdeľovať ľudí na takých, čo „chodievajú do kostola pravidelne, ale sú horší od ostatných“ sme pripravili kartičky, na ktoré si môžu zapisovať počty. Ženám, ktoré nemôžu súčasne prísť do kostola i variť obed, zavoláme na pomoc príbuzných a priateľov. Všetkým, ktorí sa obávajú, že budú musieť prispieť „do zvončeka“, rozdáme odznaky s nápisom: „Už som dal.“

V bočnej lodi sme vysadili stromy a kvety pre tých, ktorí hľadajú Boha len v prírode.

O ľudí, ktorí ochorejú vždy práve v nedeľu, sa už starajú lekári a zdravotné sestry. Tým, ktorí nepočujú kázeň, sme zaobstarali načúvacie strojčeky, a pre tých, ktorí počujú pridobre, štuple do uší. Kostol sme súčasne vyzdobili vianočnými hviezdčkami i veľkonočnými ľaliami pre tých, ktorí majú tieto sviatky stále.

„To ste nemohli ani hodinu bdieť so mnou? Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do

pokúšenia! Duch je síce ochotný, ale telo slabé.“ (M126, 40 – 41) Keď máme dnes bdieť s Ježišom, je to pre nás istý druh nútených prác. Boh nám dáva večnosť. My mu dávame s ťažkým srdcom pár minút.

Darovat

Po ceste si vykračovali mama a dieťa. Dieťa si v rúčke nieslo koláč. Prechádzali popri chudobnej žene, ktorá vystierala ruku k okoloidúcim. Vedľa nej sa krčilo zašpinené chlapča v zamastených a preň priveľkých šatách. Dieťa sa stále držalo mamy za ruku. Zrazu sa zarazilo a uprene sa zahľadelo na chudobného chlapčeka. Potom sa pozrelo na koláč, ktorý držalo v ruke, a obrátilo pohľad k mame, akoby žiadalo o dovoľenie. Mama súhlasila jemným prikývnutím. Dieťa natiahlo ruku k malému cigánčatú a darovalo mu svoj koláč. Potom pokračovalo v ceste, drobčiac po maminom boku. Okoloidúci, ktorý to celé videl, sa prihovril: „Teraz mu kúpите iný koláč, však? A ešte väčší!“

Matka jednoducho odvetila: „Nie.“

„Nie? Prečo?“

„Lebo ten, kto daruje, niečoho sa zrieka.“

V sýpke sa ukrylo jedno pšeničné zrno. Nechcelo, aby ho zasiali. Nechcelo odumrieť. Nechcelo sa obetovať. Chcelo si zachrániť svoj život.

Nezáležalo mu na tom, či sa stane chlebom. Ani na tom, či ho položia na stôl. Ani na tom, či ho požehnajú a rozdelia. Nikdy by nedarovalo život. Nikdy by nedarovalo radosť.

Jedného dňa prišiel roľník. Spolu s prachom, ktorý sa usadil v sýpke, vymietol aj pšeničné zrno.

(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: Bruno Ferrero: Ale veď máme krídla



V líbyjskom Tripolise a Benghází hrozí kresťanom veľké nebezpečenstvo

Líbya 5. marca (RV) - Podľa pondelkovej správy agentúry Fides napadla uplynulú sobotu (2. marca) v Tripolise ozbrojená vojenská jednotka katolíckeho kňaza. Podľa miestnych zdrojov vatikánskej agentúry situácia pre kresťanov nie je bezpečná v Tripolise, ani v Benghází. Minulý týždeň zaútočila skupina ozbrojených mužov na kostol koptskej katolíckej komunity v Benghází a zranila tamojších dvoch kňazov. Útok odsúdilo líbyjské ministerstvo zahraničných vecí s poukázaním na islamské i medzinárodné právo. Na územie východnej Líbye, tzv. Kyrenaiky, bolo zatknutých a obvinených z prozelytizmu 50 až 100 Koptov. Vďaka zásahu egyptského veľvyslanectva v Tripolise a egyptského ministerstva zahraničných vecí bola koptská skupina vypovedaná do Egypta a obvinenia z prozelytizmu boli stiahnuté. Kvôli prozelytizmu boli vo februári zatknuté tiež štyri osoby rôznych národností z protestantských komunít, dodáva agentúra Fides.

Celoslovenské večeradlo bude najbližšie koncom apríla v Michalovciach

Michalovce 4. marca (TK KBS/Rádio LUMEN) - Celoslovenské večeradlo, ktoré zvyknú navštevovať veriaci z rôznych regiónov Slovenska, sa uskutoční najbližšie na sklonku apríla tohto roku v Michalovciach. Zemplínske mesto bude dejiskom spomínaného podujatia po prvýkrát. Večeradlá sú modlitebné stretnutia veriacich na počesť Nepoškvrneného srdca Panny Márie, ktoré sa nekonajú dvakrát do roka na celoštátnej úrovni, ale pravidelne aj v užšom či širšom kruhu ľudí v jednotlivých farnostiach na Slovensku. Celoslovenské večeradlá sa uskutočňujú na území Slovenska od roku 1989 dvakrát ročne a to posledný aprílový a posledný septembrový víkend. Tradíciu má aj spoločné večeradlo Čechov a Slovákov. Koná sa striedavo v Šaštíne a Hostýne na Morave.

Ruský pravoslávny patriarcha Kirill napísal posolstvo Benediktovi XVI.

Moskva 5. marca (RV) - Ruský pravoslávny patriarcha poslal posolstvo Benediktovi XVI. V posolstve s dátumom 1. marca patriarcha Kirill "vyjadruje svoje pocity bratskej lásky v Kristovi a rešpekt" v týchto pre Benedikta XVI. tak zvláštnych dňoch.

Patriarcha verí, že vzťahy medzi Ruskou pravoslávnu cirkvou a Katolíckou cirkvou, ktoré „nesú veľkú zodpovednosť za ohlasovanie Krista v modernom svete“ dostali „nový impulz“ práve za čias Benedikta XVI. Vyjadruje tiež nádej, že dobré vzťahy sa budú aj naďalej vyvíjať pod vedením jeho nástupcu.

Farské oznamy

V ČASE OD **11.03.2013** DO **17.03.2013**

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratať kostol. Na budúci týždeň prosíme **rod. Bilinsku - Zimná ul., rod. Uhlíkovu - Sadová ul., rod. Š. Fenika - Slánska ul.** Upratuje sa v sobotu ráno o **8⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - v týždni od **17.3. – 23.3.** vedie modlitby horliteľka **p. Terézia Saxunová**.

Nácvik detského speváckeho zboru - nácvik detského speváckeho zboru bude v sobotu o **13³⁰** na fare.

Krížové cesty - dnes poobede bude krížová cesta o **14³⁰** a budú ju viesť ženy. O týždeň vás pozývam na krížovú cestu, ktorú budú viesť muži.

Ranné sv. omše - ranné sv. omše v týždni sa opäť presúvajú naspäť na čas **6³⁰**, pretože už je vonku vidno.

Deviatnik k sv. Jozefovi - od 10. marca začneme sa modliť na začiatku každej sv. omše Deviatnik k sv. Jozefovi pred jeho sviatkom 19.3. Zároveň tento deviatnik bude obetovaný za všetkých mužov našej farnosti, či už sú otcami, manželmi, synmi, chlapcami a pod. Všetci ste srdečne pozvaní.

Zbierka P. Dáriuovi Čaršovi - minulý pondelok, keď tu mal prezentáciu P. Dáriu Čarš o svojej misii v Bolívii, tak pri tejto príležitosti sa mu nazbieralo **237,20€**. V jeho mene ďakujem všetkým darcom za ich milodar.

Milodary na kostolné potreby - chceli by sme už pomaličky uzatvoriť a vyhodnotiť milodary na kostolné potreby. Chcem poprosiť všetkých, ktorí by ešte chceli dať, aby boli takí dobrí dať, ak je to možné, v tomto týždni do budúcej nedele.

2% na Pro nobis Čemerné - dal som opäť natlačiť háčky na 2%, ktoré si môžete vyzdvihnúť zo stolíka. Zároveň je hárok umiestnený aj na našej internetovej stránke.

Rozpis lektorov:

nasledujúca nedeľa

8:00 - rod. Mičkaninova;

10:00 - rod. Baranova - rod. Sabolova;

18:30 - rod. Polákova.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309**;

Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699**;

Pevná linka na faru - **057/4426 286**.

PONDELOK	11.10.2013	Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 18 ⁴⁵ - 19 ³⁰
UTOROK	12.10.2013	Sv. omša: 6 ³⁰ (T+K)
STREDA	13.10.2013	Sv. omša: 6 ³⁰ (T) Krížová cesta: 17 ³⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K) <i>detská</i>
ŠTVRTOK	14.10.2013	Poklona Sv. Oltárnej: 17 ⁰⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ (T+K)
PIATOK	15.10.2013	Sv. omša: 6 ³⁰ (T) Krížová cesta: 17 ³⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K) <i>mládežnícka</i>
SOBOTA	16.10.2013	Sv. omša 18 ⁰⁰ (T+K)
NEDEĽA 5. PÔSTNA NEDEĽA	17.03.2013	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (K) Sv. omša: 10 ⁰⁰ (K) Krížová cesta: 14 ³⁰ Sv. omša 18 ³⁰ (T)

“Naše slová musia byť ovocím našich modlitieb, plodom nášho pokánia a vyvrcholením našej adorácie.” (sv. MATKA TERÉZIA)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.